

ΕΘΝΙΚΗ ΑΓΩΓΗ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΤΗΝ 1 ΚΑΙ ΤΗΝ 15 ΕΚΑΣΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Συνδρομή ετήσια προπληρωτέα: 'Εσωτερικού δρ. 7 (διά τους διδασκάλους δρ. 5) — 'Εξωτερικού φρ. χρ. 5 (διά τους διδασκάλους φρ. χρ. 5). — Διτήσεις προς έγγραφήν απευθύνονται προς τον Έκδοτην Μ. Γ. Σαλιβέρον διά συστημένης επιστολής. — Συνδρομηταί απ' εθελίας έγγράφονται εις τα καταστήματα Μ. Γ. Σαλιβέρον. — Αί συνδρομαί άρχονται από 1 'Ιανουαρίου και είναι ετήσιαι

Δ Ε Π Τ Α 30

Έν 'Αθήναις 1 Φεβρουαρίου 1903.

ΕΤΟΣ ΣΤ'—ΑΡ. 8

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΟΣΙΝΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ

ΜΙΧΑΗΛΙ ΣΑΛΙΒΕΡΟΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΤΟΥ 3ου ΑΡΙΘΜΟΥ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

υπό Γεωργίου Δροσίνη

Ο ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ.

ΤΟ ΑΛΟΓΟ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΗΑ ('Εκ του Γερμανικού του Βίλντεμβρουχ) υπό 'Αγγέλου Βλάχου.

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ (Κατά τον φιλόσοφον Γκυζιό) υπό Α. Η. Κουρτίδου.

ΑΝΑΛΕΚΤΑ. Η ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟ 1902.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ.

ΓΝΩΜΑΙ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΝΕΩΝ.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ. Τά ζῶα καὶ ἡ μουσική.— Οἱ ἀγράμματοι.— Ἐκατονταετηρίς τῆς γραφίδος.— Τὸ ἀμερικανικὸν τηλεβόλον.— Ἀγγελλίαι ἐπὶ τῆς Σελήνης.— Θαλάσσιον τέρας.— Διὰ τοὺς προληπτικούς.

ΑΓΩΓΗ - ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

Γράμματα, 'Επιστήμαι, Τέχναι, Βιομηχανία

Έγένετο ἡ γενική συνέλευσις τῶν μελῶν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ καταστήματος αὐτῆς, εἰς ἣν παρήταν οἱ διευθυνταὶ καὶ τὰ μέλη τῶν ἀρχαιολογικῶν Σχολῶν, τὰ μέλη τῆς Ἑταιρίας καὶ πολλοὶ ἐκ τῆς ἀνωτέρας παρ' ἡμῖν τάξεως κύριοι καὶ κυρίαι. Ἐν πρώτοις ἐγένετο, κατὰ τὸν ὀργανισμόν ἐκλογῆ εἰδικοῦ προέδρου διὰ τὴν συνεδρίαν αὐτήν καὶ τοιοῦτος ἐξελέγη βιοθύμως κατὰ πρότασιν τοῦ ἀντιπροέδρου τῆς Ἑταιρίας κ. Δ. Τσιβανοπούλου, ὁ κ. Δ. Βικέλας. Διεκόπη ἀκολούθως ἡ συνεδρίασις καὶ ἐπανελήθη τῇ 11 ἡ π. μ. ὅτε προσήλθεν ἡ Α. Β. Ὑψηλότης ὁ Διάδοχος, ὅστις κατέλαβε τὴν προεδρικὴν ἑδραν, τοῦ κ. Βικέλα κηρύξαντος τὴν ἐναρξίν τῆς συνεδριάσεως, ἧς ὑποκειμένον εἶνε, ὡς εἶπεν, ἡ ἐκθεσις τῶν πεπραγμένων τῆς Ἑταιρίας κατὰ τὸ λήξαν ἔτος 1902.

Παρελθὼν ἀκολούθως ἐπὶ τὸ βῆμα ὁ γραμματεὺς τῆς Ἑταιρίας γενικῶς ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Π. Καθαδίας ἐμνήσθη ἐν πρώτοις τῶν κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἀποθιωσάντων μελῶν τῆς Ἑταιρίας, τοῦ Αὐτ. Οἰκονομοῦ καθηγητοῦ τῆς Αρχαιολογίας ἐν τῷ Ἐθν. Πανεπιστημίῳ, τοῦ Π. Νικολοπούλου προέδρου τοῦ Ἐλεγκτικῶν Συνεδρίου καὶ τοῦ Β. Γιαννοῦλη μέλους τοῦ Συμβουλίου κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν.

Ἀκολούθως ἐξέθηκα τὰ ἀνασκαφικὰ ἔργα τῆς Ἑταιρίας, ἐμνήσθας πρῶτον περὶ τῶν ἐν Σάμῳ ἀνασκαφῶν, ἃς ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους ἀνέλαβεν ἡ Ἑταιρία πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ ναοῦ τῆς Ἥρας, τοῦ λαμπροῦ δηλ. καὶ μεγαλοπρεπεστάτου ἐκείνου ναοῦ, ὅστις ἦτο τὸ ἐθνικὸν μνημεῖον τῶν κατὰ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν Ἴωνῶν καὶ ὁ μέγιστος τῶν ναῶν τῆς ἀρχαιότητος. Ἐκ τῶν μέχρι τέλους τοῦ ἔτους ἀνασκαφῶν, εἶπεν, ἐδείχθη, ὅτι ὁ ναὸς οὗτος εἶχε δύο σειρὰς κίονων κατὰ τὰς μακρὰς πλευρὰς καὶ τρεῖς κατὰ τὰς μικρὰς πλευρὰς, ἦτο δηλ. ναὸς δ ἰ π τ ε ρ ο ς ἁ μ φ ε - π ρ ὁ σ τ υ λ ο ς. Ἀκολούθως ἐξέθηκον ἐν συντομίᾳ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀνασκαφῶν, ἧτοι τῶν ἐν Ἀθήναις, ἐν Ἐλευσίνι, ἐν Σουνίῳ, ἐν Χαϊρωνείᾳ καὶ ἐν Θέρμῳ, ἐν Μυκῆναις καὶ ἐν Ἐπιδαύρῳ, ἐν Εὐβοίᾳ καὶ Ἑρετρίᾳ καὶ ἐν Σέσκλῳ τῆς Θεσσαλίας καὶ ἐν Ἀρκαδίᾳ.

Ἐξέθηκον ἀκολούθως τὰς γενομένας ἐργασίας πρὸς ἀναστήλωσιν τοῦ λέοντος τῆς Χαϊρωνείας. Τρεῖς δὲ εἶχεν ἐπιχειρήσει ἡ Ἑταιρία ἀπὸ τοῦ 1839, τὴν ἀναστήλωσιν τοῦ μνημείου τούτου, ἀλλ' ἄνευ ἀποτελέσματος. Καὶ ξένοι δὲ ἀρχαιολόγοι εἶχον καὶ λόγοι κηρύξει διεθνεῖς ἐράνους ἵνα ἀνεγείρωσι τὸ μνημεῖον, ἀλλ' ἐματαιώθη ἡ ἐπιχείρησις, μὴ συναχθέντος ἀρκετοῦ χρημάτων. Τέλος, εἶπεν, ἡ Ἑταιρία ἐπελήφθη καὶ πάλιν τῆς ἀναστηλώσεως τοῦ μνημείου καὶ ταύτην τὴν φορὰν μετ' ἐπιτυχίας. Ἡ πρωτοβουλία δὲ τοῦ ἔργου τὴν φορὰν ταύτην, εἶπε, προσήλθεν ἐκ τῆς Α. Β. Ὑ. τοῦ Διαδόχου, ὅστις προσέτεινε τοῦτο καὶ προσήδρευσε ἐιδικῆς συνεδρίας τοῦ Συμβουλίου, καθ' ἣν ὁμοφώνως ἐγένετο δεκτὴ ἡ πρότασις. Μετὰ δύο τὸ πολὺ μῆνας, εἶπε, περατοῦνται αἱ διὰ τὸ βῆθρον γινόμεναι ἐργασίαι καὶ ἀρχεται εὐθὺς ἀμέσως ἡ τοποθέτησις τοῦ λέοντος.

Περὶ τοῦ Παρθενῶνος, εἶπεν, ὅτι ἐξηκολούθησαν καθ' ὅσον τὸ ἔτος καὶ ἐπερατώθησαν αἱ κατὰ τὴν δυτικὴν πρόστασιν ἐργασίαι καὶ ἤρθη τὸ ἐκεῖ κρηπίδωμα. Παρελήθησαν δὲ τὰ ἐκτελεσθέντα ἔργα ὑπὸ τῆς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας ἐπιτροπῆς, ἧτις ἐθεδαίωσε τὴν ἐν πλήρει ἀκρίβειᾳ καὶ τελειότητι ἐκτέλεσιν αὐτῶν.

Ἀνεκοίνωσεν ὕστερον τὰς ἀρξαμένας ἐργασίας πρὸς ἀνέγερσιν τῆς ἀρκτικῆς προστασεως τοῦ Ὁραχειείου, ἧτις εἶχε καταπέσει κατὰ τοὺς χρόνους τῆς ἐλληνικῆς ἐπαναστάσεως καὶ μετὰ ἀνακοίνωσιν περὶ ἄλλων ἐκτελουμένων ἔργων καὶ οἰκοδομῆς Μουσείων κατέπαυσε τὸν λόγον.

Ὁ κ. Βικέλας ἠὲχαρίστησεν ἀκολούθως τὸ Συμ-

Ἑλληνικῶ λαῷ, ὅπως τείνη χεῖρα ἀρωγῶν καὶ ἀνακουρίσῃ τὴν Ἐκκλησίαν ταύτην ἐκ τοῦ βάρους τῶν ὑλικῶν ἀναγκῶν, ὑφ' ὧν νῦν πιεζομένη κινδυνεύει τὸν ἔσχατον κίνδυνον.

Ταῦτα γνωρίζουσα ὑμῖν ἡ Ι. Σύνοδος, παρακαλεῖ ὑμᾶς ἐνθέρμως, ὅπως, τὴν ἔκτακτον σπουδαιότητα τῶν ἀναγκῶν τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας λαμβάνοντες ὑπ' ὄψει, ἐνεργήσητε μετὰ ζήλου καὶ δραστηριότητος ἐν τῇ ἐπισκοπῇ ὑμῶν συλλογῇ ἐράνων, ὅσον ἔνεστι πλειόνων, καθ' ὃν τρόπον ἕκαστος ὑμῶν ἤθελε κρίνει τελεσφορώτερον. Τὸ συλλεγόμενον δὲ ποσὸν ἐκαστοτε ἀποστέλλετε πρὸς τὸν Σ. Πρόεδρον τῆς Ι. Συνόδου, ὅπως διαβιβάζηται τῷ Μακαριωτάτῳ Πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων καὶ χρησιμεύῃ τὸ μὲν πρὸς ἀνακούφισιν τῆς παρ' Αὐτοῦ κυβερνωμένης Ἐκκλησίας, τὸ δὲ πρὸς συντήρησιν καὶ ἀσφαλεστέραν περιφρούρησιν τῶν ἀνηκόντων τῇ Ἐκκλησίᾳ ταύτῃ σεπτῶν ἰδρυμάτων καὶ ἱερῶν μνημείων.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος πέπεισεν, ὅτι ἐν τῇ ἐκτάκτῳ ταύτῃ περιστάσει καὶ ὑμεῖς θέλετε ἐργασθῆ μετὰ πάσης προθυμίας καὶ μεγίστου ἐνδιαφέροντος καὶ ὁ ὀρθόδοξος Ἑλληνικὸς λαὸς πάνυ φιλευσεβῆς καὶ φιλόθεος δειχθήσεται, ὅπως ἐπιτευχθῇ πληρέστατα ὁ ἐπιδικώμενος οὗτος ἱερός σκοπός.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Δεκεμβρίου 1902.

Ὁ Ἀθηνῶν ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ Πρόεδρος
Ὁ Πατρῶν ΙΕΡΟΘΕΟΣ
Ὁ Ἀκαρνανίας ΠΑΡΘΕΝΙΟΣ
Ὁ Ὑδρας Σπετσῶν ΑΡΣΕΝΙΟΣ
Ὁ Παροναξίας ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς
Ἀρχιμ. Μελέτιος Σακελλαρόπουλος

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ἱστορία τῶν Ἀθηνῶν ἐπὶ Τουρκοκρατίας (1400—1800) ὑπὸ *Θ. Ν. Φιλαιδελφίως* [τόμος Α' καὶ Β'] Ἀθήναι τυποεῖ Σακελλαρίου 1902. [Ἐκτὸς τῆς Ἱστορίας ταύτης ὑπάρχουσι προγενέστεραι μίᾳ παλαιᾷ σύντομος τοῦ Δ. Σουρμελῆ, ἡ τοῦ κ. Γ. Κωνσταντινίδου ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ μέχρι τοῦ 1821 καὶ ἡ τοῦ κ. Δ. Γρ. Καμπούρογλου ἐπὶ Τουρκοκρατίας. Ὁ συγγραφεὺς ὡς ἐν τῷ προλόγῳ του λέγει, ἤρξισεν ἀπὸ τοῦ 1865 συλλέγειν ὕλην διὰ τὸ πόνημά του. Πολλὰς εἰδήσεις περὶ Ἀθηνῶν ἠρύσθη ἀπὸ νέας πηγῆς. Τὰ ἐπὶ Χασεικῇ δὲ ἐκ τῶν ἀπομνημονευμάτων τῶν τοῦ Παναγῆ Σκουζέ, ἅτινα προσθέτει ὀλόκληρα ἐν παραρτήματι τὸ πρῶτον δημοσιευόμενα. Ἄλλας πληροφορίας ἤντησεν ἐκ σημειωματαρίου τοῦ Δ. Καλιφρονᾶ ἀναγομένων εἰς τὸν 17 αἰῶνα. Ἰκανὴν ὕλην ἤρανίσθη καὶ ἐκ τῶν ἀρχείων τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἑταιρίας, καὶ ἐκ τῶν χειρογράφων τῶν ἐν Κων/πόλει βιβλιοθηκῶν. Τὸ ἔργον τοῦ κ. Φιλαιδελφίως ἀποτελεῖται ἐκ δύο τόμων, σελ 362+408. Ἐἶνε ἔργον χρησιμώτατον διὰ τοὺς ἐνδιατρίβοντας εἰς ἱστορικὰς μελέτας, τερπνὸν δὲ καὶ ἐνδιαφέρον ἀνάγνωσμα διὰ τοὺς ἐπεκτείνοντας τὰς ἀναγνώσεις των κατὰ τὰς ὥρας σχολῆς πέραν τοῦ κύκλου τῶν ἐφημερίδων καὶ τῶν μυθιστορημάτων, οἱ ὅποιοι ὁμῶς, δυστυχῶς, ὀσημέραι ἐλαττοῦνται. Δ.]

Γεωργίος Φιλαιδελφίτης Μονοπρόσωπα καὶ ὀλιγομελῆ δικαστήρια. Ἀθήναι, τυπογρ. Βεργιανίτου 1902.

ΕΝΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

MERCURE DE FRANCE

Μηνιαῖον περιοδικὸν ἐκ 300 σελίδων πυκνοτυπωμένων περιέχον ὕλην ἐκλεκτὴν καὶ εἰς τὸ τέλος ἐκαστοῦ τεύχους ἐπιθεωρήσειν τῆς παγκοσμίου φιλολογικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς κινήσεως. Ἐξαιρετὸν διὰ τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ παρακολουθοῦν τὴν ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος πνευματικὴν ζωὴν

Τὸ τεῦχος τοῦ Φεβρουαρίου δημοσιεύει πλὴν ἄλλων: Jean Sere: Les deux courants du Catholicisme—Pierre-Paul Plan: Un texte non cité de La Fontaine—Jacques Morland: Enquête sur l'influence allemande

Ἡ συνδρομὴ τοῦ ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν διεύθυνσίν του διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς εἶνε 24 φρ. ἐτησίως.

Société du Mercure de France

Paris, Rue de l'Echaudé saint Germain,

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ Μ. Ι. ΣΑΛΙΒΕΡΟΥ ἘΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΠΙΤΟΜΟΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ

ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΓΙΑΝΝΑΡΗ

Τὸ νεώτατον καὶ τελειότατον πάντων τῶν μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντων ἑλληνικῶν λεξικῶν.

Διὰ τοῦ τοιοῦτου ἔργου δύναται πᾶς τις νὰ μυηθῇ εἰς τὸ ἄρρητον κάλλος τῆς θείας Ἑλληνικῆς γλώσσης, ἣν ἐθαύμασαν καὶ θαυμάζουσι τὰ ἔθνη καὶ οἱ λαοί.

Τὰ καταστήματα Μ. Ι. Σαλιβέρου ἠγόρασαν παρὰ τῶν υἱῶν Ἀνέστη Κωνσταντινίδου τὴν **τελειοποιηθεῖσαν τρίτην ἔκδοσιν** τοῦ **Λεξικοῦ** τοῦ διαπρεποῦς συγγραφέως **Γιάνναρη** καὶ προεβήσαν ἀπὸ τῆς παρελθούσης Πέμπτης εἰς τὴν κατὰ δεκάλεπτα **φυλλὰ δὲ** ἑκδοσιν τοῦ πολυτιμοτάτου τούτου ἔργου.

Κύριοι καθηγηταί, διδάσκαλοι, μαθηταί, ἱερεῖς, πάντες οἱ ἐπιστήμονες, ἔμποροι, βιεμήχανοι καὶ πάντες οἱ θιασῶται καὶ θαυμασταὶ τῆς μητρικῆς ἡμῶν γλώσσης, ἀπεκτίησατε τὸ ἀνεκτίμητον τοῦτο ἔργον πληρώνοντες **δέκα μόνον λεπτὰ** καθ' ἑκάστην ἡμέραν.

Τὸ ἔργον ἤρξατο ἐκδιδόμενον ἀπὸ τῆς παρελθούσης Πέμπτης 30 Ἰανουαρίου· ζητήσατε τὰ τρία πρῶτα φυλλάδια ἀπὸ τοὺς ἐφημεριδοπώλας.

Ὁ πρόλογος τοῦ λεξικοῦ ἐκ 3 τυπικῶν φύλλων συγκείμενος, διανεμηθήσεται **δωρεάν** μετὰ τοῦ 1ου, 2ου καὶ 3ου φυλλαδίου.